

عنوان مقاله:

نقش سخنوران و خامه پردازان هرات در شکوفایی دانش و ادب دوره بابریان هند

محل انتشار:

هجدهمین گردهمایی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

فضل الرحمن فقیهی هروی - استاد دانشگاه هرات افغانستان

خلاصه مقاله:

رابطه ادبی و علمی سرزمین ها در تاریخ ادبیات، بسی ارزنده است و در شناخت اوضاع ادبیات نقش بسزا دارد. دوره بابریان هند یکی از درخشانترین دورههای دانش و ادب این سرزمین است. هرات بعد از ختم دوره تیموریان به دلیل درگیری های میان صفویه و شیبانیه، وضع نابسامان داشت و زمینه مناسبی برای اهل دانش و ادب نبود. نامساعد بودن هرات از یک جانب و دانش پروری بابریان هند از جانب دیگر، باعث شد که شمار زیادی از اهل ادب و دانش هرات، رهسپار هند شوند. این دانشمندان در شکوفایی ادب و دانش هند در دوره بابریان سهم ارزنده ایفا کردند. تعداد آثاری که توسط ادباء و دانشمندان هرات در هند ایجاد شد، چشمگیر است و تمرکز بر فعالیت های شان ارزشمند است. اینکه ادیبان هرات با توجه به دانش پروری بابریان تا چه حدی توانستند در شکوفایی ادب و دانش هند، سهمی ایفا کنند، از پرسش های مهم در حوزه ادبیات فارسی است. تشخیص و تبیین این امر، اهل مطالعه را به چه گونه‌ی رابطه هرات و هند در حوزه ادب و دانش رهنمایی می کند و به بخش ارزنده‌ی ادبیات این دو حوزه، روشنی می اندازد. این مقاله برآن است تا سهم ادیبان و دانشمندان هرات در شکوفایی دانش و ادب شبه قاره را به پژوهش بگیرد و معیار این سهم گیری را ارائه و تبیین کند. هدف این است که نقش هرویان در شکوفایی ادبیات این دوره هند، تبیین و تعیین شود. بیان وضع ادبیات هرات و دربار بابریان، نحوه سهم هرویان در ادب و دانش آنجا، استقامت های کار این دانشمندان و ادیبان و نحوه فعالیت های شان، ساختار و استقامت های بحث این مقاله را تشکیل می دهد.

کلمات کلیدی:

هرات، هند، بابریان، ادبیات، دانش، هنر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1975172>

